

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer
V a s á r n a p .

Felelős szerkesztő és kiadó társ:
Skribanek Géza

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.
Nyiltér sora 20 kr,
Hirdetések nagyság szerint.

Képviselőnk.

A nagy-atádi kerületben, hol eddig többnyire csak az ellenzékiek győztek, Psik Lajos a szabadelvű-párt zászlaját győzelemre vitte.

Psik Lajos 143 szótöbbséggel a nagy-atádi-kerület szabadelvű-párti képviselője lett.

Örömmel üdvözljük *Psik Lajost* a törvényhozó honatyák székében, mert megvagyunk róla győződve, hogy Psik Lajosban mi olyan férfit nyertünk, ki nem csak a kerületnek, de a hazának is hasznos tevékeny polgára leendő, ki — mint a közügyeknek eddig is szorgalmas fáradhatatlan munkása — a munka asztalától elszólitva megy az ország házába, hogy ott a nagyobb téren nagyobbat alkothasson.

Bármily makacs ellenzékinek is ismertük az atádi kerületet, Psik Lajos győzelmé éppen nem lepett meg bennünket. Midőn program beszédeit tartotta, ez valóságos diadal útja volt a népszerű főügyésznek.

Beszédeit mély hazafiúi érzet lengte át s a legnagyobb ellenzék szívében is viszhangra talált; aki látta, aki hallotta őt beszélni, mind azt mondja, hogy Psik Lajos egy kitünő hazafi, és kitünő szónok,

ilyen kell nekünk képviselőnek.

Olyan ember ő, a ki közöttünk volt, közöttünk élt, ismeri már jól a kerületet, ismeri bajainkat és tud is arra orvoslást találni. Ő tudja jól: egy képviselő, kit a nép megajándékoz bizalmával, mivel tartozik kerületével szemben.

Hisszük, ha majd eljő az az öt év, midőn a képviselők beszámolójukat tartják, a mi képviselőnket tárt karokkal várjuk, mint a ki hivatását a legszebben töltötte be.

S azoknak, kiknek e kerületben most zászlójuk elbukott, melyre a 48-as eszmék nagy magasztos szavai: a szabadság, egyenlőség, testvériség írvák, az öt év alatt bizonynyal megfogja mutatni Psik Lajos, hogy azok az ugynevezett szabadelvű-párt hívei ép oly jó akaró polgárai a hazának, mint a függetlenségié; és e kerület jövőben összetartva okosabb politikát követ, mely békés, törvényes utakon a haza valódi boldogítására vezet.

Mi baresiak pedig valóban okosan tettük, midőn a képviselő jelölésben Bares községe ugyszólván egy szív, egy lélekkel Psik Lajos mellett foglalt állást.

Bares egy a kerület, valamint az országnak is egyik kiváló

pontja. Nekünk szükségünk van még sokra, hogy városunk úgy kinőhesse magát, mint azt természetes fekvése egy szerepet játszó kereskedelmi városhoz megköveteli.

Mi eddig elvöltünk feledve, elhagyatva. Mi hisszük, hogy Psik Lajosban megtaláltuk azt a férfit, akit kerestünk.

Választás napja.

Szerdán reggel 3 órakor városunk polgárait dobpergés és trombita szó ébresztette fel, hogy készen legyenek az induláshoz. Nem is volt nagy szükség ez ébresztőkre, talpon volt már az egész város, szavazó polgáraink jó kedvvel virrasztották át az éjjel, forrón lelkesülve a népszerű jelöltért s előre is ittak áldomást a biztos győzelemre.

A Nemsics-féle kávéházban volt az összejövetel, innét indultak a szabadelvű-pártiak négy óra után zászlókkal, muzsikaszóval a helyi érdekű vasut indóházához. Öt óra után érkezett meg a külön vonat, mely a baresi szabadelvű-párti választók impozáns nagy számát mintegy 140 szavazó polgárt Nagy-Atádra szállította.

Az utban eső állomásokon fölszálló szavazó polgárokkal hatalmasan megszapordott a szabadelvű-pártiak száma s szép képet nyújtott reggel 7 órakor az atádiaknak a nagy csoport bevonulása az állomásról.

T Á R C Z A .

Illúziók.

Írta: *Szántó Antalné.*

Vajjon hova lettek mindazok a kedves hangok, melyeknek édes esendülése elhangzott, elhalt? . . . Tán a szellők melodiáiba olvadtak és ott hallok őket, mikor a fonnyadó lombok közt sugva, bugva hervadásról elmúlásról bus elégiákat zengenek . . . ?

A képzelet művész játéka a mit eszupán, mert az illúziók káprázatos csudavilága elmerült — fájdalom! — azzal a tüneményes korról, mely immár lezajlott esztendőnk mély hullámaiból tűnik csak föl néha-néha nekem.

E távol korból föl-fölvillan egykori magasztos gyermekhitem intenzió fénye, mely a kifürkészhetetlennek megmagyarázhatatlannak oly különös reliefet kölcsönzött.

. . . Ha még egyszer lelkemre hintetné aranyos zománcát, mely lefakult,

lekopott róla, . . . ! Ha még egyszer föl-tárná előttem azt a csodás, gazdag, ábrándvilágát, melyből profán kétség és vigasztalan sivár tanok örökre száműztek! . . .

Husz év után oda vonzott, vissza vitt a vágyam abba a csöndes fészekbe, hol szunnyadó értelmem játszi gondatlanságával téptem egykor a tavasz virágait és hol az ősz melankóliáján keresztül egyedül az érett gyümölcs vágyát keltő aranyának ragyogását láttam. Magamban bolyongtam be a városka néptelen utcáit, melynek házsorait mintha elnyitte volna az idő: összemertek, megkisebbedtek.

Nem ismerem senkit, de ezt a zöldrepekényes házat a vár-utczában nagyon jól ismerem. Ellenállhatatlanul vonzott feléje valami mágneses erő és a szívem hevesen, hatalmasan dobbant meg, a mikor megláttam. Csendes megilletődéssel veszett rajta a tekintetem: a kedves a régi ház egészen, ámde — úgy rémlik — esőndesebb lett a tája.

A tekintélyes Homoky-ház mellett, mely ma is uralja az utczát czifra erkélyes büszke emeletével, szerényen mint-

egy alázatosan húzódik meg egyszerű barátságos földszintjével. A tetőzetre kuszott vadszőlő lombja gyengéd legyintéssel verdesi az ablakszemeket. A galambduczból méla turbékolás hallik. A tágas virágos udvaron túl a megáldott nagy gyümölcsös húzódik a lejtőn alá, a szomszéd kertekkel békés egyetértően a határsánczig, hol bozontos tükösövény zárja el a várat övező terjedelmes réttől.

Egyszerre minkéntha távolról jövő dallamok akkordjai zsonganának a fülemben: és hirtelen megejtí képzeletemet a mult idők varázsa . . . Egy pillanatra újra ott élek a kedves meghitt falak között, hol csodás illúziók ragyogó ködében derengett föl egykor gyermeklelkemnek az élet, a világ fogalma.

Köröttem vannak apró társnőim és szívem örömteljes dobbanása jelzi nyolez éves korombeli eszményemnek a kilencz éves Homoky Gézának közellétét . . . A mult idők zománcában szebbnek látom őt, bár jól tudom: nem kerek sötét szeme ejtette meg parányi szívemet, nem bágyadt fehér arca lett rajongójává, de szelid ter-

Megérkezés után a csoport elfoglalta a városház előtti téren a szabadelvü-pártiak részére kijelölt helyet, farkas szem nézve a balpártiak terével, hol ekkor még csak alig látszott ember. Azonban vagy egy jó fél óra múlva már egész más képet nyújtott a baloldal.

A balpártiak legnagyobb zöme megszólván már félkilenc órakor megérkezett, úgy, hogy a jobbpártival szemben egy félelmes nagy csoport állt, kik már egész biztosra vették a győzelmet.

És a jobboldalon már-már csüggedés mutatkozott, mely azonban nem tartott sokáig. Kilenc óra felé aztán megfordult a koczka, megérkeztek a jobbpárti községek, mint Csököl, Gige, Mike, Babócsa, Bolhó stb. mind nagyszámu szavazó polgárokkal. Rövid idő múlva már más képet nyújtott a jobboldal is.

Mindkét oldalon majdnem egyforma nagy tömeg állott s valóban egész délig nem lehetett tudni, hogy melyik párt lesz a győzelem. A délutáni órákban azonban már biztosra lehetett venni Psik Lajos győzelmét, rendszeren 200—300 emberrel volt előnyben Chernel Gyula felett és azután már elsem érte egyszersem a balpártiak száma a jobbpártiakét.

Este felé a csüggedt balpártiak szívet még egy kis halvány remény szállta meg, midőn Chernel leghivebb községe, Visonta szavazott le, mintegy 100—130 emberrel, no de már ez sem fordított előnyükre a dolgon. Este 7 órakor kiáltotta ki az elnök a választás eredményét, mely szerint Psik Lajos 143 szótöbbséggel a n.-atádi kerület szabadelvü-párti képviselőjévé választatott.

Leirhatatlan az a lelkesedés, mely egész nap Psik Lajos táboraiban volt. A népszerű jelölt egész nap hiveivel beszélgetett a városház egyik ablakából s maga közölte velök, hogy hogy álltak időközönként a szavazatok. Nagy örömet okozott délután 5 órakor a baresi 21 szavazó polgár megérkezése, kiknek nagyobb része a Trezováci vásár miatt nem jöhetett a reggel induló nagyobb tömeggel. A kis csoport elé földiek siettek ki zászlókkal és trombita zenekarral az állomáshoz s így egyesülve oly impozáns, oly lelkesítő

volt bevonulások, hogy Psik Lajost a baresiak e meleg tüntetése mélyen meghatotta, az egész táborban pedig egetverő éljenzéssel fogadták a lelkesült csoportot.

A baresiak, mielőtt hazamentek volna megegyeszer megmutatták, hogy hogy tudnak lelkesülni azért a férfiért, a ki őket szereti s a kit ők szeretnek.

Választás után lovag Hirsch lakásán az összes választó polgárok fölkeresték Psik Lajost, s a választók nevében Zanyi András polgártársunk üdvözölte az atádi kerület megválasztott képviselőjét. Psik Lajost a könnyekig meghatotta a baresiak e meleg ragaszkodása s szíve egész melegevel válaszolt üdvözlőkre, biztosítván őket hogy az a szeretet, melyet a baresiak iránt érez, kitörölhetetlenül fog élni szívében s szavait így végezte:

„Jó éjt, Isten velök baresiak, nem öt évre, de nem sokára, és minél gyakrabban!

A választások eredménye Somogy-megyében.

Nagy-Atádon 143 szótöbbséggel Psik Lajos szabadelvü-párti győzött, Chernel Gyula Ugron-pártival szemben.

Kaposváron Vörös László államtitkár kormánypárti választatott meg Sadez Ugron-pártival szemben, a ki választás közben visszalépett.

Szigetváron Biedermann Rezső kormánypárti győzött 69 szótöbbséggel Olay Lajos Kossuth-párti ellen.

Csurgón Szalay Károly Ugron-párti lett a győztes a kormánypárti Kenedi Géza ellen.

Marcaliban ifj. Somsich Andor gróf nemzeti-párti egyhangulag választatott meg.

Leányfőúton. Ábrányi Kornél pártönkivüli nagy szavazat többséggel győzött Szalay Imre Ugron-pártival szemben.

Tabon Ágoston József kormánypárti lett a győztes.

Szillban Makfalvay Géza nemzeti-párti győzött, Gruber János függetlenségi Kossuth-párti ellen.

H i r e k.

A benzolin lámpáink közül sok nem jól ég, időnek előtt elalszik már. A hiba minden esetre abban rejlik, hogy a lámpák nem állanak egész függélyesen az oszlopokon, melyre már a fölállításnál kellett volna ügyelni. No de reméljük, hogy a bajon mihamarább segítve lesz.

— **A barcsi szolgabírószáki épület** rohamosan épül, s ha az idő ily tartós marad, úgy nemsokára már tető alá is kerül. Már is jól esik a szemnek, hogy a tátongó üres helyet a hosszú colossális épület emelkedő falai fedik el.

— **A királyné magyar háza.** A királyné ki az ezredévi kiállítás egész folyamán oly kiváló érdeklődést tanúsított kéziiparunk készítményei iránt, elhatározta, hogy Bécs mellett levő kis gazdaságában több szobát magyar paraszttal rendeztet be. E célra már sokat összevásárolt a kiállítási tárgyából paraszttal berendezést, több üvegtárgyat, torontali szőnyegeket és párnákat, Gyarmathy Zsigánétól pedig sok kalotaszegi varottast. Falusi konyhájába vett hat kis bográcsot gulyáshushoz, két vasfazekat, kávé- és teáskészletet, teknőket és több korsót, magyar paraszttal padokat és székeket, a király számára pedig egy nagy karos széket.

— **Hűséges szavazó.** Nagy-Atádon történt a most lefolyt képviselő választáson, hogy egy miki atyafi midőn leszállt a Psik embereit hozó vonatról, észrevette hogy szavazó jegyét odahaza felejtette. Lelkének meg nem tudta volna bocsájtani hogy most ő e miatt le ne szavazzon Psikre, fogta tehát magát és vissza ment gyalog Mikére, otthon a jegyet magához véve minden pihenés nélkül sietett vissza Nagy-Atádra, hová délután 4 órakor ért vissza.

— **Veszélyes lótolvajok és zsebmetzők.** Auguszt Sándor baresi esendőr őrmesternek e hó 28-án reggel a község házában volt dolga s midőn dolgát végezve vissza akart menni a laktanyára, utközben Deuts kereskedő és Reich czipészről arról értesült, hogy általuk már

mészete, mely öt szememben a vásott fiuk fölé emelte és különösen: nekem fölöttem imponáló böleskedése.

Amolyan vidám optimikus gyermekböles volt, ki bármily irányu aggályaimat eloszlatva, minden nagyszerű problémá, mely az istenség, világvége és tulvilág körül fölmerült, érvelésének meggyőző erejénél fogva, lelkem teljes megnyugvására tudta megoldani.

Mert a mint az a, b, c esimborászóján tul voltam, elmélkedni kezdtem a láthatatlan, a rejtelmes dolgok fölött.

Mint a gyermeket egyáltalán, kinem ismerve az életet szereti azt, bántott a halandóság gondolata és lelkem mélyén fölázadtam a teremtés programjának kegyetlen pontja: a halál rémrendszere ellen, melynek elhibázott létjoga zavarta kedélyem egyébkénti elégedettségét.

Egyik őszi délutánon egy szép szőke leánytársunkat kísértük ki fehérbe öltözve páros sorban a temetőbe. Mielőtt bezárták a fehér koparsót, félelemmel vegyes kíváncsisággal meredtem holt barátomra, kinek néma nyugalma végtelen mozdulat-

lansága részvét helyett, — irtózatot keltett bennem. Ekkor láttam elsőben a közelből a halál rettenetes képét és egész valómban megboradtam e titokzatos szörnyűtől, mely hirtelen rányomja föloldhatatlan pecsétjét ma még beszédes ajkunkra, lefujja arczunkról a rózsát és irgalom nélkül számüz szereteteink köréből abba a minden iszonyatost felölelő misztikus alkotmányba: — a koporsóba.

Hazatérőben hozzám esatlakozott Géza. — Ne szomorkodjál, mondta megfogva a kezemet, — hisz Margit sem halt meg, csak mi, itt a földön úgy hisszük. Ő egy másik egy nagyobb világba költözött, hová a jók mind eljutnak, hogy ott éljenek tovább.

És lelkesülten tette hozzá: — Min-kám! legyünk mi ketten jók, hogy ott viszontláthassuk egymást, ugy-e megígéred?

Lelkemben egy várás-ige megváltó hatalmával nyilatkozott meg ezen átsugalt hitnek csudatevő ereje.

Kedélyem földérült, szorongó érzésem elmúlt. Ez a megoldás könnyeddé, vidámmá tett. A mindenség egyszeribe csillogóbb

szint öltött és a fényes keretből mint egy aurédás szenté vált ki előttem Géza alakja és én szótlam elragadtatással bámultam átszellemült arcába. E hatalmas pillanatban úgy éreztem, mikéntha oda tapadt volna a lelkem e parányi fényalakhoz és ihletett komolysággal fogadkoztam magamban: hogy nagyon jó leszek, — esakhogy abba a másik világba újra láthassam őt . . .

Emlékeim közepette mind erősebben fogott el a vágy hajdani ideálom után. Vajjon az élet, mely ösvénye felé ragadta ámbicziója? . . . Összehoz e vele egynek bár a sors . . . megőrizett-e emlékében, mint én őt . . . ?

Csendes merengve törttettem át a lankán, majd rátértem a gyalogösvényre, mely kigyózva húzódik keresztül a száradó vörhenyes mezőségen a messziről sötétlő akácfa-liget felé.

Balra a vár nyújtózik, mint egy mogorva óriás. Füstös mohos kőbástyái komor méltósággal merednek a disztelen tarlóra, melyet színes gyermekfantáziánk sokszor népesített be harezoló törökökkel.

Egyszer csak — ott álltam az akácfa-

régebben ismert bácskai lótolvajok: 5 férfi és két nőből álló társaság ment keresztül Bareson 2 kocsival. E közlés után derék őrmesterünk azt gondolva, hogy minden késelem veszéllyel jár, haza sem ment a laktanyára, csak oldal fegyverével vissza sietett a község házához, hol Orgován rendőr tizedest és Hartmann közrendőrt magamellé szólíttva, a Nagyhid-utezán keresztül a tolvajok után sietett.

A drávai vámháznál csakhamar észre is vették a tolvajokat s ovatos megközelítés után Barbél István és Csonka János jómadarokat sikerült is elfogniok, kiket őrmesterünk Orgován rendőrtizedes felügyeletére bízott, ki a vámháznál erélyes föllépéssel, kivont karddal 5 órán át őrizte a tolvajokat, míg az üldözöttekkel vissza tértek. Őrmesterünk Hartmann rendőrrel pedig a többi tolvaj után sietett, kik közül Dusa nevű haramia kinézésű vezérük az üldözőket észrevéve, társainak mondá: siessünk, mert kutyák vannak a nyomunkban. A haramia vezér e kijelentését az üldözők megtudva, lépteiket megkétszerezve siettek a tolvajok után, kiknek kocsival könnyebb volt a menekülés. Trezenföldön az őrmester segélyért kiáltott be az odaváló esendőrlaktanya ablakán, honnét három esendőrt kapott segítségül.

E közben őrmesterünk fölkért egy kocsin arra haladó embert, hogy kocsijával legyen segítségükre az üldözésben. A kocsis készséggel ajánlta fel kocsiját az őrmesternek, melyen aztán a baresi őrmesteren kívül Hartmann rendőr és Radakovics terezienföldi esendőrmester társaival elhelyezkedve gyors vágatással siettek a menekülők után, kiket a verőcei erdőszélen sikerült is elérni. Itt a esendőrök s a rendőr a kocsiról leugorva az egyedüli fegyverüket, az oldalfegyvert kirántva, megadásra szólítják fel a tolvajokat, kiket aztán kötőfékkel összefűzve a terezienföldi őrsre hajtottak, kocsijukkal együtt. A laktanyán a tolvajok ki lettek motozva s több lopott tárgyat találtak kocsijukban így a többek közt több pár új eszimat, lószerszámot uri fogatokra, pakróczot s több lopott tárgyat.

ligetben. Nesztelenül hulló sárga levelek pontozták a még eleven zöld gyepet. Az őszi napsugár melankólikus bágyadt fénybe öntötte a virágok tarka bóbítáit, a fakuló falombokat.

Ájtatos esőnd, ünnepi nyugalom fekdült az egész vidéken, melynek fenséges komolyságát maga a hely jelentősége tette megkapóvá.

Valami mélséges mély szomorúság borzongott át a lelkemen, amikor a kegyelet érzésétől hirtelen elfogódva beléptem az örök béke szentelt birodalmába. Fájt a esőnd az iszonyunémaság. Csak a meg-megrezdülő lombok mélabus suttogása halatszott.

Zöld mohhal borított süppedő sírhalmok fejénél utczákat alkotnak fakó betűs karesu fejfák, csaknem mind egyforma, mégis rátalál, aki siratja gyászolja.

Hirtelen összerezzenve állok meg: a fejem fölött tarka madár surran be a lombok közé és eltűnik a levelek sűrűjében. Egyedül vagyok a kis virágos temetőben. . . . Mennyi keserű panaszos sóhaj szállong itt ebben a légkörben és hány szenvedéstől sajtolt könyv élteti itt e virágokat!

Auguszt Sándor derék őrmesterünk, minthogy az elfogatás horvát területen történt, így a veszélyes bandát a szabályok értelmében nem hozhatta magyar földre, hogy itt előjáróitól a jól megérdemelt dícséretet kiérdemelje, de fogadja tőlünk e helyen társadalmi uton dícséretünket és köszönetünket, hogy ily közveszélyes bandát erélyes föllépésével átadott az igazság szolgáltatásnak.

— **Halottak napja.** A napsugár bár bágyadt fényvel mosolyg le már a haldokló tájra, de az idő még enyhe, tavaszra emlékeztető. De mind hiába! csak még egy-két nap, vagy talán 1—2 óra s a tél zord szele elpusztítja a tavasz s nyár utolsó emlékeit is. Itt van a halottak napja, az idő már késő őszi jár. Az őszi szél bus melódiája, a sárga levelek hullása — mind, mind a mulandóságra mutat, oh úgy illik ez az idő a halottak napjához!

Szedjük még össze kertünk utolsó rózsáit s kössük koszoruba kedves halottaink sirjára.

— **Tűz.** Csokonyában a mult esütörtökön délelőtt 9 órakor tűz volt. Eléggett a község istálló-pajtája, szénával, szalmával együtt, és két polgár pajtája s istállója a sok takarmánnyal. Egyik gazda pajtája nem volt biztosítva; takarmánya, szalmája egyiké sem. A tűz kis gyermekek tüzrakása miatt történt.

— **Időjárás.** Azt hittük, hogy a zord nyár után korai tél köszönt le ránk s már-már bele éltük magunkat egy hosszú, hosszú tél unalmas óráiba. De aggodalmunk hiába való volt, mert immár itt van a november is s hála az égnek még szép derült enyhe napok járnak. Kívánatos volna, ha ily jó idő még tovább is tartana, hiszen volt részünk nyáron elég rossz időben.

— **A kis lottó korlátozása.** Bécsből jelentik, hogy az osztrák pénzügyminiszteriumban tárgyalások folynak a kis lottó további megszorítása dolgában. Ez irányban a lottógyűjtők és huzások számának csökkentése lesz az első lépés.

Hü gonddal ápolt virágzó sir előtt állok. A fehér rács mögött mélázó őszi rózsák borulnak össze bizalmasan zizegő immortelákkal borostyánlombok sötét keretében. Amint végig tekintek a karrarai márványobeliszken, melyet lágyan himbálózó szomorufüz-ágak esókdóznak gyöngéden, mint egy bus sejtetem száll a lelkemre: szegény üdvhagyott alussza örök álmát e kő alatt, mely szomorú jelentőségében úgy áll e sir fejénél égne meredő tört oszlopával, mint egy megható tragédia gyászos aposztrófja.

Vajjon kőbe foszlott az eszme, melyért lelkesült, avagy az eszmény, kit szíve nemes imádatlalt ölelt magához s esalta meg oesmány nemtelen módon? . . . Búsán eltűnődve kérdezem, — csak a szellő méla sóhajása felel rá egyedül.

A nap sugaraiban megcsillan az aranyos fölirat:

HOMOKY GÉZA.

Husz éves bölcsész . . .

A többi összefolyt előttem. . . hirtelen mélyen megrendülve roskadtam a csonka emlékkő elébe. Által nyilalott a szívemen a lelkemen fájón égetőn és szememből

— **Parasztszínészek Ós-Budavárán.** Érdekes estéje volt esütörtökön Ós-Budavárának. A somogy megyei f. segédsi parasztműkedvelői-társulat K. Pap János tanító rendezése mellett este kilenc órakor nyílt színpadon előadta a Falu rosszát. Az előadás iránt olyan nagy volt az érdeklődés, hogy megfogják ismételni.

— **Az eskütéri Duna-híd.** A kereskedelmi ministeriumban — mint értesülünk — nagy sietséggel dolgoznak az eskütéri híd tervein, melyek nemsokára elkészülnek. Az építés előtt a hídfelel és a pillérek helyén a talajviszonyok kipuhatólása végett próbafúrásokat kell tenni. A kereskedelmi miniszter ez okból fölszólitotta a hatóságot, hogy a munka közérdekű voltára való tekintettel a talajfúráshoz szükséges partrészeket november 5-től 10 hétre díjtalanul engedje át és gondoskodjék, hogy a fúrásokat teljesítő vállalat kellő támogatásban részesüljön.

C s a r n o k.

Halottak estéjén.

*Száll az éjbe lassu, tompa ének,
Sírhalmon halvány mécsék égnek;
Őszi felhő uszik fenn sötéten:
Mulandóság képe földön, égen.*

*Temetőben, sírok közt bolyongva
Rátaláltam jó anyám sírodra:
Horpadt tető, fű, moha belepte
— Fájó szívvel megállok felette!*

*Bús emléked lenn e sötét ágyon —
Nincs kivüle senkim e világon;
Mint a levél, melyet szellő kerget:
Vándor fiad sírodnál pihen meg . . .*

*S míg merengek komor, néma esendően,
Sötét vágy kél zaklatott szívemben:
Egyért dobog, egy a szívem vágya:
Szakadna meg itt e rögzös pálya . . .*

Skribanek Géza.

könyár hullott alá egy immár mithoszszá vált drága alak néma hantjára.

És itt, kicsiny apostolom sirjánál kihamvadt a szívemben egy édes esodás hitnek a végsugára. E nehéz szomorúságos pillanatban szétfoszlott egy kedves esillogó délibábos kép, melynek a helyén mindenha sajtó gyászos úr maradand. . .

Elkomorult lelkem vad kétségbeeséssel jaldult utána — hiába visszasíró zokogására már csak a lemondás végtelen fájó vigasztalansága felelt: nincs viszontlátás — soha! — soha! . . .

A felhőtlen ég pedig úgy borult fölém mosolygó derűjével, mint hajdan, amikor ragyogó azurkárpitja mögött ihlett csudálattal sejtette lelkem a másik világ örök virányu édenét. Az áldott nap változatlan jóindulattal árasztja rám melegét. A virágok édes epedő illatlelke kedveskedve száll felém, a lombok esőndes békésen susognak fölöttem . . . Köröttem a fenséges esodálatos összharmónia és mig komoran kesergőn fölzkog bensőm fájó diszsonántiája, — a meghibbant atom fölött — a monoton ősi rendben gördül tova a mindenség kereke.

VASUTI MENETREND.**Barcsról indul:**

Kanizsára	reggel	6 óra	10	perez.
"	délelőtt	11	"	05
"	este	9	"	05
Pécs — Szigetvárra	reggel	7	"	32
"	délután	5	"	18
Pákrácra	reggel	8	"	16
"	este	5	"	20
Somogy-Szobra	reggel	4	"	16
"	délután	2	"	15

Barosra érkezik:

Kanizsáról	reggel	7 óra	21	perez.
"	délután	4	"	46
"	este	9	"	47
Pécs — Szigetvárról	délelőtt	10	"	49
"	este	8	"	41
Pákrácrról	délelőtt	10	"	53
"	este	8	"	05
Somogy-Szobbról délben		12	"	36
"	este	8	"	11

605. szám. 1896.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a Szigetvári kir. járásbírótság 1896. évi 6643p. számú végzés következtében **Dr. Toldi Béla** ügyvéd által képviselt **Dr. Toldi Béla** pécsi ügyvéd felperes javára **Krausz József** teklafalusi lakos alperes ellen fizetetlen hátralékok s jár. erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1700 forintra becsült 2000 m. esutás kukoricza s egy stayer kocsiából álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírósnak 6643p. 1896. számú végzése folytán a hátralékos tőkekövetelés, bírólaga már megállapított költségek erejéig alperes lakásán Teklafaluban leendő esz-közlésére 1896. évi november hó 16 napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Szigetvár 1896. évi okt. hó 16. napján.

Dóczy Béla
kir. bírósági végrehajtó.

megtehető e lap kiadóhivatalában.

Hol?

igen jutányos áron eladó.

Fél vagon faszén

KÖNYV
PAPIR
Író és
rajz-eszközök
raktára.

Özv. Habianac Augusztne.
fiok- könyvnyomda-könyvkötészete
könyv- papir- író- és rajzeszközök raktára.
BARCSON.

Kép,
TÜKÖR,
és stb.
a leg-
jutányosabb
áron
kapható.

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek

BÁRMINŐ KÖNYVNYOMDAI MUNKA ELKÉSZÍTÉSÉRE

A meglevő gazdag betű-anyag képesíti az üzletet bármily megrendelések teljesítésére

ELFOGADTATNAK:

Szépirodalmi és szak-művek, folyóiratok, kereskedelmi és ipari nyomtatványok, üzleti ügy egyéb rovatos könyvek, üzlet-levelek, boríték, számlák, névjegyek, eljegyzési és esküvő értesítések, gyászjelentések, falragaszok stb. stb. a legjobb kivitelben.

Együttal a „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatala.